

336. Ó, Pásztorom...

1. Ó, Pász - to - rom, Jó a Te ol - tal - mad - ban,

A szí - vem zeng, S lel - kem di - csér zsol - tár - ban,

Mert nin - csen sem - mi hi - á - nyom.

2. Vígy engemet Zöld, üde legelőkre, A Lelkednek
Legtisztább örömére, És lelkem megelégited.
3. Te innom adsz, Ha szomjúság gyötörne, A forrásból;
Az az életnek vize, Mely soha el nem apadhat.
4. Ha kezed int, A nagy vihar megpihen, Szent nevedért
Vezérelsz engem híven Az igazság ösvényein.
5. Te velem vagy A legsötétebb völgyben, Én nem félek,
Nem hagyod, hogy elessem; A botod, vessződ vigaszt ad.
6. Te enyém vagy, És tied az én lelkem; Te olajjal
Kened meg az én fejem, És megtöltöd poháromat.
7. Az üdv követ Míg itt a földön élek, Én mindenkor
Csak áldlak és dicsérlek, S a részem örök kegyelmed.